

Πρόεδρος. Βέβαια δὲν δύνασθε παρὰ νὰ ὀρκισθῆτε.

Δ. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω ἀποστολὴν καὶ θέλω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων μου, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ὀρκισθῶ, μετὰ τὸ σημειωθὲν προανακρούσμα τοῦ μέλλοντος.

(Προσελθόντος τοῦ ἱερέως ὀρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁ βουλευτὴς κ. Δουζίνας τὸν νεομεινόμενον ὀρκον·)

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ν. Ι. Δημαρᾶς, συστήσας ἄρτι γραφεῖον δικηγορικὸν μετὰ τοῦ κ. Δ. Παπαμιχαλοπούλου, εἶχεν ἀνάγκην νὰ τὴν μεγαλώσῃ ὥσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν βραχεῖαν ἀγόρευσιν—ἀν ἦτο ἀγόρευσις καὶ δὲν ἦτο ψέλλισμα—τοῦ συντρόφου τοῦ ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ κατὰ τὴν δίκην Σιούμαν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴχομεν κανὲν συμφέρον νὰ τὴν μεγαλώσωμεν, διότι δὲν εἴμεθα σύντροφοι τοῦ συντρόφου του. Καὶ ἀφοῦ ἐδημοσιεύσαμεν σύνοψιν τῆς λαμπρᾶς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μπουφίδη, ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Δημαρᾶ ὅπως μὴ καὶ λέξιν ἀποκόψωμεν ἐκ τῶν ψελλισμάτων τοῦ συντρόφου του, εἶναι πολὺ συντροφάτη ἀξίωσις. Ἀλλὰ καὶ τὴν φιλανθρωπικὴν αὐτὴν διαθέσιν νὰ εἴχομεν, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα, διότι ὁ σύντροφός του δειλιῶν ὡς πρωτάρης δὲν ὠμίλει, ἀλλὰ ἐτραύλιζεν. Ἀνεγράψαμεν ὅμως τὸ πνεῦμα τῶν συλλαβισμάτων του καὶ μόνον ἡ σχολαστικὴ διάνοια τοῦ ἐπικριτοῦ μας ἡδύνατο νὰ εὕρῃ δηλητήριον εἰς τὰς λέξεις μας. «Ὅταν ὁ πατήρ του ἐπολιτογράφει τὸν Σιούμαν, αὐτὸς ἔγραφεν ἐκεῖνα» σημαίνει ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε δημοσιεύσει ἀκόμα τοὺς λιβελλοὺς τού· καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν ἡ πολιτογράφησις ἦτο ἁθῶα, ὅσον δὲν ἦτο ἁθῶα ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις. Ἡμεῖς νὰ δηλητηριάσωμεν νέον ὡς τὸν σύντροφον τοῦ κ. Δημαρᾶ; Πρὸς τί; Διὰ νὰ στερηθῶμεν τῶν συγκινήσεων ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ Παρθασοῦ περὶ τῆς εἰς Βόλον καθόδου του;

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἀπὸ τοῦ διπλοῦ γόνου τῆς Κύπρου καὶ τῆς Καλαμπάκας πρέπει νὰ μάθῃτε ὅλοι οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς ἱερότητος τῆς Βουλῆς ὅτι τὴν ὀφείλομεν εἰς μόνον τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὀργισθέντα κατὰ τοὺς μὲν ἐξαντίον τῶν κουμουνδουρικῶν ὡς ψηφισάντων τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ζαίμη, θέλοντα κατὰ τοὺς ἄλλους νὰ φαίνεται ὑπέρμαχος τῆς νομιμότητος, τὴν ὁποῖαν ὅμως νομιμότητα εἶχε λησμονήσει καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀδάμαντος καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Βάλτου.

Ἄλλ' ἀδιάφορον! Δὲν εἶναι πολὺ εὐάρεστον νὰ γνωρίζῃ τις τὰ κινοῦντα τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐλατήρια. Ἡμεῖς λαμβάνομεν μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὸς διὰ τῶν ἐννέα ψήφων του ὑπεδοήθησε τὸν κ. Τρικούπη, ὅπως μὴ ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογῇ συνάδελφον καὶ τὸν κ. Σιβιτανίδην. ἀκόμα, ἀφ' οὗ τόσοι τρικουπικοὶ ἐδελεάσθησαν ἀπὸ τὴν κακοήθειαν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ταράξαντος καὶ θωπεύσαντος παντοιοτρόπως γῆν καὶ θάλασσαν ὅπως διὰ μιᾶς βουλευτικῆς ἑδρας, μεθ' ἧς κύριος οἶδε τί οἰκονομολογικοὺς συνδέσμους εἶχε συμπλέξει, σω-

θῇ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ναυαγίου ὅπου τὸν ὠθεῖ ἡ ἀτάσθαλος δημοσιογραφικὴ του πορεία.

Καὶ τώρα ἐνθυμούμεθα τὰς περιέργους πληροφορίας ἃς ἐλάβομεν περὶ τοῦ ἀγυρτικοῦ τρόπου δι' οὗ ὁ Σιβιτανίδης ἐξηπάτησε τοὺς ἀγαθοὺς κατοίκους τῆς Καλαμπάκας. Κυρίως ἐφρόντισε νὰ περνᾷ ἐκεῖ ὡς ἐκατομμυριοῦχος. Κατῶρθωσε νὰ ἔχῃ τέσσαρας πέντε ὑπηρέτας, ἄλλους μὲ βελάδας, ἄλλους μὲ καταχρύσους φουστανελλάδες. Αὐτὸς δὲ ἐπρομηθεύθη περιέργον ἐπενδύτην, ἐφ' οὗ προσήραψεν μεγάλην κατὰχρύσα κομδίαν καὶ ἐπιβαίνων ἐνὸς κουπὲ ἔκαμνε τὸν γύρον διὰ τῆς πόλεως. Οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ παρεμόνεον κατ' ἀποσπάσματα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἶχον λάβει διαταγὰς ἅμα βλέπωσι τὸν Σιβιτανίδην διερχόμενον νὰ τὸν προσκυνῶσιν ἐδαφιαίως. Συγχρόνως ἔδωκεν ἐνταῦθα ἐντολὴν νὰ τοῦ στέλλουν συχνὰ πυκνὰ τηλεγραφήματα μὲ παραδόξους ὑπογραφὰς, διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσεις μετὰ μεγάλων προσώπων. Ἐν γένει ἐπαίξε ρόλο τυχοδιώκτου τοῦ Πῶλ δὲ Κὼκ καὶ μόνῃ ἡ προστασία τοῦ κ. Μανδάλου ἐμπόδισεν ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ὁ Σιβιτανίδης ἐκ τῆς Βουλῆς ἐν μέσῳ τῶν φαιδρῶν γελῶτων καὶ τῆς ἱλαρωτέρας περιφρονήσεως.

Εἰς τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἐλέχθη ἡ πρώτη βαρεῖα λέξις τῆς παρουσίας συνόδου, προκειμένου περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Κυνοῦρίας, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Εὐρυτανίας κ. Βουλπιώτου, μνημονεύσαντος καὶ ἐνὸς ἄλλου προηγουμένου.

Ὁ κ. Σταίικος τὸν ἠρώτησε:

— Δὲν τρομάζετε νὰ παραβάτε τὴν Βουλὴν αὐτὴν μὲ ἐκείνην τοῦ 1874;

— Δὲν τὴν παραβάλλω μὲ τὴν τοῦ 1874, ἀλλὰ μὲ τὴν τοῦ 1875.

— Μὰ δὲν φοβεῖσθε νὰ κάμνετε τὴν παραβολὴν αὐτὴν, ἐπέμενε ἐρωτῶν ὁ κ. Σταίικος.

— Ὁχι, διότι εὕρισκω πολλὴν ὁμοιότητα μεταξὺ τῶν δύο.

Ἡ Βουλὴ τοῦ 1875 ἦτο ὡς γνωστὸν ἡ Βουλὴ τοῦ **Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.**

Χαίρομεν πολὺ βλέποντες τοὺς πλείους τῶν βουλευτῶν τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἀποτελοῦντας ἰδιαίτερον σύνδεσμον, περὶ τοὺς εἰκοσιπέντε περίπου, καὶ συνερχομένους τακτικῶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου πάντοτε, ἄλλοτε μὲν τοῦ κ. Ἰσχομάχου, ἄλλοτε τοῦ κ. Καραϊσκάκη, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸν κ. Στεφανίδην. Συνέρχονται καθ' ἑβδομάδα, ἐνίοτε δις τῆς ἑβδομάδος καὶ συσκέπτονται περὶ τῶν ἰδιαίτερων πραγμάτων τῶν πατρίδων των, ἀκόμα καὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ πολιτεύσεώς των· θὰ μὰς εἰπῶσιν: Διὰ τί αὐτὸς ὁ ἰδιαίτερος σύνδεσμος; Διὰ τί αὐτὸς ὁ ἰουδαϊσμός; Διὰ τί καὶ οἱ Πατρινοὶ δὲν ἀπαρτίζουν ἰδιάζοντα συνασπισμὸν καὶ οἱ Κερκυραῖοι καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες; Ἐὰν ἡ εὐκοσμία τοῦ Κράτους ἦτο ἐξησφαλισμένη, ἡμεῖς πρῶτοι θὰ προεβάλλομεν τὰς ἐρωτήσεις αὐτάς· ἀλλ' ὑπὸ Κουμουνδούρον Κυβερνήτην καὶ ὑπὸ μέλλον ἀγνώστον, ἐν καταστάσει πραγμάτων καθ' ἣν τὸν κ. Χατζόπουλον καὶ τὸν κ. Λυμπεράκη ἀντικαθιστῶσιν οἱ κακοηθέστεροι καὶ ἀτιμώτεροι τῶν χωροφυλάκων, οἱ Θεσσαλοὶ πράττουσι καλῶς συνασπιζόμενοι, ἀποπειρώμενοι ν' ἀποτελέσωσι δύναμιν καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν προστασίαν τοῦ τόπου των.